

Členský podíl v družstvu

Absenci právního titulu převodce nemůže nahradit (zhojit) ani případná dobrá víra nabyvatele a s ní spojená oprávněná držba členského podílu. Obecnou podmínkou pro převod jakéhokoli práva je, aby převodce byl nositelem převáděného práva. Výjimka zakotvená v ustanovení § 446 obch. zák. se uplatní jen v případě prodeje movitých věcí na základě kupní smlouvy podle části třetí, hlavy II, dílu I obchodního zákoníku (a s ohledem na výslovný odkaz obsažený v ustanoveních § 554 a § 483 obch. zák. i pro účely smlouvy o dílo a smlouvy o prodeji podniku).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 2080/2012, ze dne 28.1.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele J. S., zastoupeného JUDr. J.K., advokátem, se sídlem v P., za účasti 1/ J. N., zastoupeného JUDr. M.Z., advokátem, se sídlem v P., a 2/ Stavebního bytového družstva P. - sever, se sídlem v P., zastoupeného JUDr. T.H., advokátem, se sídlem v P., o určení, že navrhovatel je členem družstva a nájemcem bytu, vedené u Okresního soudu Plzeň - město pod sp. zn. 28 C 132/2008, o dovolání J. N. proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. března 2012, č. j. 15 Co 125/2012-506, tak, že rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21. března 2012, č. j. 15 Co 125/2012-506, a rozsudek Okresního soudu Plzeň - město ze dne 5. října 2011, č. j. 28 C 132/2008-456, se ruší a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 5. října 2011, č. j. 28 C 132/2008-456, Okresní soud Plzeň - město určil, že navrhovatel je členem Stavebního bytového družstva Plzeň - sever (dále též jen „družstvo“) jako nájemce bytové jednotky č. 10 o velikosti 3 + 1 ve 4. podlaží s příslušenstvím ve výroku specifikovaným v budově v obci Z. - S. (dále jen „byt“) [výrok I.], a rozhodl o nákladech řízení [výrok II.].

Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

1/ Dne 21. ledna 2004 uzavřel navrhovatel s P. J. smlouvu o půjčce, smlouvu o zajišťovacím převodu práva (členských práv a povinností v družstvu) a dohodu o převodu členských práv a povinností (dále společně též jen „smlouvy“).

2/ Na základě těchto smluv obdržel navrhovatel od P. J. půjčku ve výši 120.000,- Kč, jež měl po čtyřech měsících vrátit s 12% ročním úrokem. P. J. získal členství ve Stavebním bytovém družstvu Plzeň - sever spojené s právem nájmu družstevního bytu a - pro případ prodlení navrhovatele s vrácením půjčené částky - právo členská práva a povinnosti dále převést na třetí osobu za nejméně 250.000,- Kč.

3/ Z článku IV. smlouvy o zajišťovacím převodu práva se podává, že smlouva „se ujednává s rozvazovací podmínkou spočívající v tom, že při řádném vrácení půjčky uvedené v čl. II. dlužníkem věřiteli se tato smlouva od samého počátku ruší a dlužník se stává členem družstva, kdy s členstvím je spojeno právo užívání a nájmu bytu (čl. I.). Na základě této skutečnosti převede věřitel členská práva a povinnosti člena družstva spojené s užíváním a nájmem bytu na dlužníka.“

4/ Navrhovatel se smlouvami dále zavázal zaplatit pro případ prodlení (vedle základního 12% ročního úroku) smluvní úrok z prodlení ve výši 60% ročně. Pro případ prodlení a nepodepsání souhlasného prohlášení o tom, že si nadále k bytu nečiní žádných práv a že P. J. může s členskými právy a povinnostmi volně disponovat, se navrhovatel zavázal uhradit smluvní pokutu ve výši 60.000,- Kč.

Pro případ, že se dostane do prodlení a následně byt nevyklidí do 24. května 2004, se navrhovatel zavázal zaplatit další smluvní pokutu 60.000,- Kč.

5/ Podle znaleckého posudku Ing. J.B. byla hodnota bytu v době uzavírání napadených smluv cca 580.000,- Kč.

6/ Jelikož navrhovatel dluh včas nezaplatil, P. J. převedl členská práva a povinnosti spolu s nájemním právem za 350.000,- Kč smlouvou z 26. července 2004 na P. H.

7/ P. H. převedl smlouvou z 5. ledna 2005 členská práva a povinnosti spolu s nájemním právem prostřednictvím realitní kanceláře DAKO INVEST s. r. o. za částku 800.000,- Kč na J. N.

Soud prvního stupně konstatoval, že všechny smlouvy uzavřené mezi navrhovatelem a P. J. 21. ledna 2004 jsou na sobě navzájem závislé, byly uzavírány ve stejný den bezprostředně po sobě a mají tentýž hospodářský účel, tvoří tudíž jeden celek, což je potřeba zohlednit i při posuzování jejich platnosti.

Plnění poskytnutá na základě těchto smluv jsou přitom vzájemně natolik nepřiměřená a „nevyvážená“, že je namíste poskytnout navrhovateli ochranu podle § 39 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), a uzavřít, že jsou smlouvy neplatné pro rozpor s dobrými mravy.

Vzhledem k absolutní neplatnosti celého komplexu smluv uzavřených mezi navrhovatelem a P. J. jsou neplatné i následné smlouvy o převodu členských práv a povinností z P. J. na P. H. a z P. H. na J. N., neboť nikdo nemůže převést víc práv, než sám má, uzavřel soud.

S poukazem na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 22. února 2006, sp. zn. 29 Odo 728/2003, a ze dne 15. října 2008, sp. zn. 31 Odo 495/2006 - jde o rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu uveřejněný pod číslem 45/2009 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 45/2009“); obě rozhodnutí jsou veřejnosti dostupná, stejně jako ostatní rozhodnutí Nejvyššího soudu přijatá po 1. lednu 2001, na webových stránkách Nejvyššího soudu - shledal soud prvního stupně smlouvu o zajišťovacím převodu práva neplatnou pro rozpor se zákonem ve smyslu § 39 obč. zák. i proto, že v ní byl zajišťovací převod sjednán jako tzv. propadná zástava.

K námitce J. N., podle níž členská práva a povinnosti nabyly v dobré víře a „za standardních podmínek“, soud prvního stupně konstatoval - poukazuje na skutečnost, že P. H. J. N. neinformoval o způsobu, jakým nabyly převáděných práv P. J., a na skutečnost, že J. N. členství v družstvu „zakoupil“ prostřednictvím realitní kanceláře za 800.000,- Kč, tedy za částku „zcela zřejmě přiměřenou obvyklé ceně těchto členských práv“ - že ačkoli J. N. nabytí práv v dobré víře prokázal, přičemž dobrá víra „je hodna právní ochrany (...) je třeba konstatovat, že legitimní očekávání ochrany dobré víry ještě nemusí být ve všech případech důvodem, aby soud pominul, že původní smlouva o zajišťovacím převodu práva je absolutně neplatná...“

Soud prvního stupně uzavřel, že poskytnutím ochrany dobré víře v projednávané věci by ustanovení § 39 obč. zák. z větší části ztrácelo smysl a bylo by snadné je obejít, což učinil i P. J. převodem členských práv a povinností na další osobu. Soudu prvního stupně se tak „příčí uzavřít, že J. N. požívá natolik vysoké ochrany své dobré víry, že by bylo namíste žalobu zamítnout,“ přestože je původní smlouva o zajišťovacím převodu neplatná. Mohl by tak učinit pouze v případě, kdyby neplatnost smlouvy o převodu shledával výhradně z formálních důvodů.

Krajský soud v Plzni k odvolání J. N. ve výroku označeným rozsudkem potvrdil rozsudek soudu prvního stupně (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

Odvolací soud přitakal právním závěrům, které učinil soud prvního stupně. Dodal, že „propadnou zástavou“ je i dohoda o převodu členských práv a povinností uzavřená téhož dne jako smlouva o

zajišťovacím převodu práva, neboť dohoda neobsahuje rozvazovací podmínku pro případ splnění závazku a právě na jejím základě se P. J. stal členem družstva a nájemcem družstevního bytu.

K novému tvrzení J. N., že do bytu investoval částku 200.000,- Kč, odvolací soud „přihlédl“, pro rozhodnutí ve věci samé je však nepovažoval za významné, jelikož „i přes skutečnost těchto investic do družstevního bytu převažuje zájem na odstranění nespravedlnosti vůči navrhovateli, kterou způsobil právní předchůdce účastníka.“

K otázce dobré víry J. N. doplnil, že zásada, podle které nikdo nemůže na jiného převést více práv, než sám má, „má přednost před ochranou práv nabytých v dobré víře“.

Nad rámec důvodů pro potvrzení rozhodnutí soudu prvního stupně odvolací soud uvedl, že platnost dohody o převodu členských práv a povinností v družstvu uzavřené mezi P. H. a J. N. by mohla být zkoumána i z hlediska dodržení nezbytných náležitostí takové dohody, k čemuž odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. října 2011, sp. zn. 31 Cdo 271/2010 (uveřejněné pod číslem 31/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

J. N. napadl rozhodnutí odvolacího soudu dovoláním, uplatňuje dovolací důvody dle § 241a odst. 2 písm. a/ a b/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), a navrhuje, aby rozhodnutí soudů obou stupňů byla zrušena a věc vrácena soudu prvního stupně, případně odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Dovolatel úvodem upozorňuje na délku řízení a na skutečnost, že do něj byl přibrán jako účastník téměř po sedmi letech od jeho zahájení.

Dovolatel především nesouhlasí se závěrem soudů obou stupňů o neplatnosti smluv uzavřených mezi navrhovatelem a P. J. pro rozpor s dobrými mravy. Podle dovolatele šlo o standardní zajištění peněžitého závazku, které je běžně používáno na finančních trzích i jinými subjekty poskytujícími peněžní půjčky. Pokud by se některé zajišťovací instrumenty jevily jako nemravné, lze ve vztahu k nim uvažovat pouze o částečné neplatnosti právního úkonu, případně může soud nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu v režimu obchodního zákoníku snížit. Nadto, navrhovatele nikdo nenutil nevýhodné smlouvy uzavřít, a pokud by dluh řádně a včas uhradil, k celé situaci by vůbec nedošlo. Navrhovatel sám jednal v rozporu s dobrými mravy a poctivým obchodním stykem.

Jde-li o platnost smlouvy o zajišťovacím převodu práva, dovolatel s odkazem na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 28. listopadu 2001, sp. zn. 29 Cdo 1969/2000, a ze dne 19. května 2004, sp. zn. 33 Odo 30/2002, uvádí, že práva a povinnosti spojené s členstvím v bytovém družstvu mohou být předmětem zajišťovacího převodu práva a jejich charakter nemůže být důvodem neplatnosti takového zajišťovacího převodu. Předmětná smlouva je platná, neboť obsahuje všechny podstatné náležitosti, včetně ujednání o tom, jak se smluvní strany vypořádají v případě, že dlužník řádně a včas svůj dluh neuhradí, pro případ včasného splacení obsahuje rozvazovací podmínku. Úpravu tzv. propadné zástavy není možné v projednávané věci použít, jelikož se jedná o institut zcela odlišný od zajišťovacího převodu práva podle § 553 obč. zák.

I v případě neplatnosti všech smluv uzavřených mezi navrhovatelem a P. J. měly soudy obou stupňů poskytnout ochranu dobré víře dovolatele. Jeho dobrá víra byla v řízení prokázána, přičemž z nálezu Ústavního soudu ze dne 11. května 2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011, se podává, že účinky dobré víry na nabytá práva nelze omezovat pouze na případy, kdy došlo k následnému odstoupení od smlouvy uzavřené některým z právních předchůdců vlastníka, ale je potřeba je vztahovat i k jiným situacím, přičemž za takovou situaci je potřeba považovat též počáteční neplatnost smlouvy.

Dovolatel soudům dále vytýká posouzení smluv v režimu občanského zákoníku, přestože si

navrhovatel a P. J. ve smlouvách sjednali režim obchodněprávní dle § 262 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“). Z ustanovení § 446 obch. zák. přitom vyplývá, že je možné nabýt vlastnictví i od nevlastníka.

Soudy obou stupňů také náležitě nezohlednily exekutorský zápis jakožto platný exekuční titul, ve kterém navrhovatel všechny nároky původního účastníka P. J. uznal a ve kterém přivolil k jeho vykonatelnosti. A konečně nebylo náležitě přihlédnuto ani k tomu, že dovolatel byt zhodnotil v poměru k jeho hodnotě nemalou částkou 200.000,- Kč.

Zásadní právní význam rozsudku odvolacího soudu Nejvyšší soud shledává - a v tomto rozsahu má dovolání za přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ o. s. ř. - v řešení otázky dovoláním otevřeného, tj. zda lze práva a povinnosti spojená s členstvím v (bytovém) družstvu nabýt od nevlastníka.

Dovolání je i důvodné.

Dovolateli je možno přitakat potud, že práva a povinnosti spojená s členstvím v bytovém družstvu (dále též jen „členský podíl“) mohou být předmětem zajišťovacího převodu práva a jejich charakter nemůže být bez dalšího důvodem neplatnosti takového zajišťovacího převodu (srov. zejména usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 16. května 2012, sp. zn. 31 Cdo 1374/2010, uveřejněné pod číslem 108/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož - v tomto směru - i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. listopadu 2001, sp. zn. 29 Cdo 1969/2000).

Zajišťovací převod členského podílu však může být sjednán pouze způsobem popsaným v R 45/2009. V tomto rozhodnutí Nejvyšší soud mimo jiné formuloval a odůvodnil závěry, podle nichž zajišťovacím převodem práva ve smyslu ustanovení § 553 obč. zák. se i bez výslovného zakotvení rozvazovací podmínky ve smlouvě rozumí ujednání o převodu práva s rozvazovací podmínkou, jejímž splněním se vlastníkem věci (resp. majitelem členského podílu) bez dalšího stává původní majitel (dlužník, který toto zajištění dal).

Problematikou tzv. propadných zástav se Nejvyšší soud zabýval již v rozsudku ze dne 5. září 2000, sp. zn. 21 Cdo 2204/99, uveřejněném v časopise Soudní judikatura číslo 12, ročník 2000, pod číslem 131; ve vztahu k zajišťovacímu převodu práv pak právě v R 45/2009. Judikatura je v tomto směru ustálena v závěru, podle něhož zajišťovací převod práva sjednaný ve formě tzv. propadné zástavy je absolutně neplatným právním úkonem.

V posouzení otázky (ne)platnosti smlouvy o zajišťovacím převodu práva proto soudy nižších stupňů nepochybily, pokud uzavřely, že - ačkoli zajišťovací převod členského podílu nebyl sjednán přímo formou tzv. propadné zástavy (smlouva neobsahuje ustanovení o tom, že okamžikem prodlení navrhovatele členský podíl propadá věřiteli), formulace článku VI. smlouvy, podle které je věřitel „oprávněn“, nikoli „povinen“ převést členská práva a povinnosti na třetí osobu, propadnutí práva věřiteli nevyklučuje. Nadto, ujednání smlouvy o vypořádání případného zpeněžení členského podílu (tzv. hyperochy) postrádá další podstatné náležitosti popsané v R 45/2009, zejména ujednání o tom, jaký vliv bude mít být pozdní uspokojení pohledávky dlužníkem z jiných zdrojů před zpeněžením členského podílu.

Závěr soudů obou stupňů o neplatnosti smlouvy o zajišťovacím převodu členského podílu je tudíž správný.

S ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci lze přitakat i závěru o neplatnosti dohody o převodu členských práv a povinností, neboť při tomtéž jednání bylo uzavřeno více smluv s jediným

účelem, a jde tedy o smlouvy závislé ve smyslu § 275 odst. 1 obch. zák. K tomu Nejvyšší soud dodává, že lze pochybovat o tom, že vůlí účastníků těchto smluv (a to zejména navrhovatele) bylo členský podíl navrhovatele v družstvu na P. J. převést bez dalšího a zároveň jej poskytnout jako zajištění formou podmíněného převodu. Uzavření dohody o převodu členských práv a povinností tentýž den mezi týmiž účastníky ohledně téhož členského podílu (na formuláři družstva) se proto jeví být spíše deklarací (zajišťovacího) převodu členského podílu ve vztahu k družstvu.

Lze tedy uzavřít, že P. J. chyběl k převodu členského podílu na další osoby právní titul, takže i dovolatel se stal držitelem členského podílu bez právního důvodu. Absenci právního titulu převodce nemůže nahradit (zhojit) ani případná dobrá víra nabyvatele a s ní spojená oprávněná držba členského podílu dovolatelem.

Obecnou podmínkou pro převod jakéhokoli práva totiž je, aby převodce byl nositelem převáděného práva. Výjimka zakotvená v ustanovení § 446 obch. zák. se uplatní jen v případě prodeje movitých věcí na základě kupní smlouvy podle části třetí, hlavy II, dílu I obchodního zákoníku (a s ohledem na výslovný odkaz obsažený v ustanoveních § 554 a § 483 obch. zák. i pro účely smlouvy o dílo a smlouvy o prodeji podniku). Extenzivní výklad § 446 obch. zák., respektive jeho analogická aplikace, kterou navrhuje dovolatel, je nepřípustná (srov. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 23. září 2008, sp. zn. 29 Cdo 2287/2008, uveřejněného pod číslem 67/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek; dále jen „R 67/2009“).

Závěry, které v R 67/2009 Nejvyšší soud učinil ve vztahu k obchodnímu podílu ve společnosti s ručením omezeným, se obdobně prosadí i v případě členského podílu v družstvu. Ani členský podíl v družstvu (včetně družstva bytového) tudíž nelze nabýt od nevlastníka.

Poukaz dovolatele na nálezy Ústavního soudu ze dne 11. května 2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011 (veřejnosti dostupný na stránkách Ústavního soudu), není přílehlavý. V odkazované věci se Ústavní soud zabýval ochranou dobré víry v souvislosti s neplatností zajišťovacího převodu práva sjednaného ve formě kupní smlouvy o prodeji nemovité věci. Členský podíl (v režimu právní úpravy účinné do 31. prosince 2013) naproti tomu není věcí v právním smyslu, ale představuje souhrn práv a povinností člena v družstvu.

Dobrá víra dovolatele však přesto právní význam mít může. Již v usnesení ze dne 28. srpna 2007, sp. zn. 29 Odo 1216/2005, uveřejněném pod číslem 50/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, totiž Nejvyšší soud uzavřel, že obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným lze vydržet jako věc movitou, tj. po třech letech nepřetržité oprávněné držby (§ 134 odst. 1 obč. zák.).

Nejvyšší soud přitom již tento závěr obdobně vztáhl i na vydržení členského podílu v družstvu, neboť je jeho povaha obdobná povaze obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným (srov. opět důvody rozsudku sp. zn. 29 Cdo 2287/2008 a zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. května 2012, sp. zn. 29 Cdo 1989/2011, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 7, ročník 2013, pod číslem 95).

Dovolatel přitom skutečnosti rozhodné pro posouzení otázky vydržení členského podílu před soudy obou stupňů obsahově tvrdil (v této souvislosti nelze přehlédnout, že v řízení v projednávané věci se uplatní zásada vyšetřovací; viz § 200e a § 120 odst. 2 o. s. ř.), soudy obou stupňů se však otázkou vydržení členského podílu dovolatelem nezabývaly.

Protože právní posouzení věci je co do řešení otázky dobré víry dovolatele a vydržení členského podílu dovolatelem neúplné, a proto nesprávné, dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. byl uplatněn právem a Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu podle § 243b odst. 2 věty za středníkem a odst. 3 o. s. ř. zrušil. Jelikož důvody pro jeho zrušení dopadají i na rozhodnutí soudu

prvního stupně, Nejvyšší soud zrušil i je a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o. s. ř.).

V další fázi řízení soudy nepřehlédnou, že proto, aby dovolatel mohl členský podíl v družstvu vydržet, musel být v dobré víře, že podíl řádně nabyt, a musel se chopit všech práv a povinností spojených s členstvím v družstvu.

Nelze přitom pominout, že skutečnosti, na kterých založil svůj závěr o dobré víře dovolatele soud prvního stupně, nejsou pro závěr o dobré víře dovolatele dostatečné. To, že P. H. neinformoval dovolatele o tom, jak a od koho členský podíl nabyt, a že dovolatel členský podíl nabyt prostřednictvím realitní kanceláře za přiměřenou cenu, samo o sobě dobrou víru dovolatele založit nemůže. Pro posouzení otázky, zda dovolatel byl při nabytí členského podílu v družstvu v dobré víře, bude rozhodné zejména to, zda dovolatel vycházel ze zápisu v seznamu členů družstva svědčícího pro P. H. (v případě, že se s ním seznámil) a zda byl i on sám následně zapsán do seznamu členů družstva.

K tomu, aby mohlo dojít k vydržení členského podílu v bytovém družstvu, se musí držitel chopit jak individuálních práv a povinností určených stanovami vztahujícími se ke konkrétnímu bytu (včetně práva nájmu bytu), tak práv, která přísluší každému členu družstva a nepřipínají se ke konkrétnímu bytu či nebytovému prostoru (k tomu srov. opět usnesení sp. zn. 29 Cdo 1989/2011 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2006, sp. zn. 29 Odo 1378/2006). I splnění tohoto předpokladu budou muset soudy posoudit.

Pouze pro úplnost a bez vlivu na výsledek dovolacího řízení Nejvyšší soud poznamenává, že se nezabýval posouzením souladu smluv uzavřených mezi navrhovatelem a P. J. s dobrými mravy (neboť jeho posouzení by nemohlo na závěru o neplatnosti zajišťovacího i nepodmíněného převodu práva ničeho změnit), ani námitkami nezohlednění dovolatelovy investice do bytu a nepřihlednutí k exekutorskému zápisu (neboť nejsou pro projednávanou věc významné a rozhodnutí odvolacího soudu na nich není založeno).

Jak již bylo zmíněno, řízení v projednávané věci je svou povahou řízením nesporným (§ 9 odst. 3 písm. g/, § 120 odst. 2 a § 200e odst. 1 o. s. ř.), ve kterém soud rozhoduje usnesením (srov. § 200e odst. 1, odst. 3 větu druhou o. s. ř.). Skutečnost, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. dubna 2009, č. j. Ncp 242/2009-316, byly k projednání a rozhodnutí věci jako věcně příslušné v prvním stupni určeny okresní soudy, na povaze daného řízení ničeho nemění.

Skutečnost, že soud nižšího stupně rozhodl o věci samé rozsudkem (ačkoliv měl rozhodnout usnesením), nezbavuje soud vyššího stupně povinnosti rozhodnout o opravném prostředku proti takovému rozhodnutí (o odvolání nebo o dovolání) usnesením. To, že soud rozhodl jinou - kvalitativně vyšší, leč v rozporu s procesním předpisem zvolenou - formou rozhodnutí, je vadou řízení, která nemohla mít vliv na správnost rozhodnutí (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 1999, sp. zn. 20 Cdo 1574/99, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 4, ročník 2000, pod číslem 45). Proto Nejvyšší soud i v této věci rozhodl o dovolání usnesením (§ 243b odst. 6 o. s. ř.).

Právní názor dovolacího soudu je pro odvolací soud i pro soud prvního stupně závazný (§ 243d odst. 1 věta druhá a § 226 odst. 1 o. s. ř.).

V novém rozhodnutí soud prvního stupně znovu rozhodne i o nákladech řízení, včetně nákladů řízení dovolacího (§ 243d odst. 1 věta druhá o. s. ř.).

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. prosince 2012) se podává z bodu 7., článku II., zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní

řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)